

РЕШЕНИЕ

№ 3742

гр. София, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1415** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197 и следващите от ДОПК, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК, вр. чл. 145 и следващите от АПК.
Образувано е по жалба Вх. № 5831/16.02.2022г. по описа на АССГ и Вх. № 94-М-40/11.02.2022г. на ТД на НАП-С., чрез административния орган, на М. К. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], блок 162, вх. Е, ет. 9, офис 106, срещу Решение № ПО-6 от 20.01.2022г. изд. от Директора на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалбата на М. В. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №210022-023-0003367/06.12.2021 г., издадено от Р. М. – публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., с продължен срок на действие-до приключване на ревизионното производство с издаване на ревизионен акт или акт за прекратяване на производството, с Определение № 2814 от 06.04.2022г., постановено по адм. д. № 3164/2022 по описа на АССГ.

Жалбоподателят твърди, че по същество решението е незаконосъобразно, тъй като не са били налице предпоставките за бъдещо обезпечаване на публични задължения на трето лице, каквото качество същия има в производството по чл. 19 от ДОПК, като намира административния акт за незаконосъобразен както необоснован и постановен в противоречие на принципа за съразмерност и в противоречие с целта на закона. В писмено стъновище по същество на спора жалбата се поддържа изцяло и се иска от съда да отмени обжалваното решение, съответно ПОМ. Не претендира разноски.

Ответникът –директор на ТД на НАП [населено място], чрез процесуален

представител юрк. Б., оспорва жалбата като неосонвателна и иска съда да потвърди като правилно и законосъобразно решението на Директора на ТД на НАП, постановено при административното оспорване на ПОМ. Претендира съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена-не изпраща представител, не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 197, ал. 1 от ДОПК срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК и се оспорва от лице адресат на акта. Не се установява наличие на препятстващи съдебното производство основания по смисъла на чл. 159 от АПК във вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК, с оглед на което и съдът намира допустимост на съдебното разглеждане на жалбата по делото и следва да се произнесе по същество на правния спор.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Видно от приложената към делото административна преписка и доказателствата към нея, предмет на съдения спор е обжалваното Решение № ПО-6 от 20.01.2022г. изд. от Директора на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалбата на М. В. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №210022-023-0003367/06.12.2021г., на Р. М. – публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. Същото е издадено, във връзка с постъпило мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения №Р-22221421005941-039-001/30.11.2021г. на Р. Б. Т., на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител на ревизията, във връзка с ревизия, възложена със ЗВР №Р-22221421005941-020-001/25.10.2021 г.

В искане №Р-22221421005941-039-001/30.11.2021г. като мотиви и обстоятелства, за издаването на ПНОМ, са посочени бланкетно от страна на органа по приходите, както следва: 1/ „Размерът на активите, имуществото е по-малък от размера на очакваните задължения, които ще бъдат установени при ревизията; ще бъдат установени в резултат на ревизията. Очаквани задължения по реда на чл. 19 от ДОПК: Установяване на отговорност на М. К. В. за задължения на дружеството [фирма] с ЕИК[ЕИК]-179 886.65 лв. главница задължения по ЗДДС, като са определени и очаквани лихви към 30.11.2021г. в размер на 20 113.35 лв. посочени като предполагаемо публично задължение в размер в табличен вид, с означение, че ревизионният акт следва да бъде издаден на 29.04.2022г. 2/. Данни и доказателства за установено имуществено състояние на лицето: „На лицето е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221421005941-040-001/10.11.2021г. на 11.11.2021г. и към момента не са представени исканите по реда на ДОПК справки от 1 до 5“. Бланкетно е посочено, че необходимостта от налагане на ПНОМ, се обосновава на необходимостта от предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на което събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително затруднено. Данни и факти, обосноваващи и доказващи това твърдение не са представени, нито с искането, нито с административната преписка в хода на административното и съдебното производство.

Въз основа на цитираното по-горе искане за предварително обезпечаване на

задължения са наложени следните обезпечителни мерки: Издадено е Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №210022-023-0003367/06.12.2021г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: ТБ/ доставчик на платежни услуги [фирма] за сумата от 200_000,01 лв.; ТБ/ доставчик на платежни услуги [фирма] за сумата от 200_000,01 лв. Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №210022-023-0003367/06.12.2021 г. е връчено лично на г-н В. на 10.01.2022 г. Размерът на наложените обезпечения, представлява сумата от – 200_000,01 лв. в това число – главница в размер на 179_886,66 лв. и лихва в размер на 20_113,35 лв. към 30.11.2021 г.

В хода на съдебното производство по делото е представено Определение № 2814 от 06.04.2022г., постановено по адм. д. № 3164/2022 по описа на АССГ, видно от което срокът на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №210022-023-0003367/06.12.2021г., издадено от Р. М. – публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е продължен до приключване на ревизионното производство с издаване на ревизионен акт или акт за прекратяване на производството. Не са представени от страна на органите по приходите данни и доказателства за приключило ревизионно производство, както по отношение на юридическото лице [фирма] с ЕИК[ЕИК], така и по отношение на жалбоподателя М. К. В., с ЕГН [ЕГН], в производството по установяване на отговорността му като трето лице по реда на чл. 19 от ДОПК.

В хода на административното производство, при постановяването на Решение № ПО-6 от 20.01.2022г. изд. от Директора на ТД на НАП С., са отхвърлени всички възражения на жалбоподателя, като неоснователни, с мотиви, че предпоставките на чл.19 от ДОПК, са неотнормими към обезпечителното производство и са предмет на доказване в ревизионното производство, което е започнало по отношение на физическото лице. Посочено е, че не са налице предпоставките на чл.197, ал.3 и чл. 199, ал.2 и чл. 208 от ДОПК, поради което и е оставено в сила обжалваното ПНПОМ.

Приети с административната преписка са и запорните съобщения до БАНКА ДСК“ АД за сумата от 200_000,01 лв.; ТБ/ доставчик на платежни услуги [фирма] за сумата от 200_000,01 лв, редовно връчени на Банките.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, позволява в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК. Обезпечителната нужда представлява абсолютна предпоставка за налагане на обезпечението, а невъзможното или значително затруднение за събиране на публични задължения, представляват кумулативни с обезпечителната нужда алтернативно дадени предпоставки, наличието на една от които, обосновава

мотивирано и обосновано решение за налагане на обезпечителната мярка. В разпоредбата на чл. 198, ал. 1 от ДОПК са изрично посочени четирите способа, чрез които се извършва обезпечението: 1. с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб; 2. със запор на движими вещи и вземания на длъжника; 3. със запор на сметките на длъжника; 4. със запор на стоките в оборот на длъжника. До тях се прибъгва и същите се налагат от публичния изпълнител, само когато са налице предпоставките по чл.121 от ДОПК. Същите трябва да са законосъобразни.

Въз основа на установените по делото факти, съдът намира, че публичният изпълнител не е обосновал обезпечителната нужда от налагане на запор върху банковите сметки на физическото лице-жалбоподател, за да са изпълнени предпоставките на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, като по делото не са представени с административната преписка данни за извършени от държавния орган, проверки и справки в достъпните му по служба регистри и да е посочил ясни и конкретни доказателства за взетото решение.

Изброяването на обезпечителните способи в нормата на чл. 198, ал.1 от ДОПК, не е по поредност, като публичният изпълнител взема решението за вида обезпечение, по целесъобразност и приоритет има възможността, с оглед защита на публичния интерес, да се приложи обезпечителна мярка, с възможно най-висока степен на ликвидност, каквато имат паричните средства в брой или по банкови сметки. Установяването на обезпечителната нужда и кумулативната предпоставка, че събирането на бъдещи вземания на държавата значително ще се затрудни, в случая е посочена бланкетно, без представени доказателства за това, поради което и е налице необоснованост на акта.

В случая, се касае за ревизия на ФЛ, за установяване на отговорност по реда на чл.19 от ДОПК. Тази норма на закона, предполага установен размер на публични задължения по отношение на юридическо лице, за което конкретното физическо лице-управител, член на орган на управление, прокурор, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК, носи отговорност, при установяване на предпоставките по чл.19, ал.2 от ДОПК. Текстът на чл.19, ал.2 ДОПК визира две хипотези: недобросъвестно плащане в натура или в пари от имуществото на задълженото юридическо лице, представляващо скрито разпределение на печалбата, и недобросъвестно отчуждаване на имущество на задълженото лице безвъзмездно или на цени, значително по-ниски от пазарните. Отговорността за непогасените задължения по ал. 2 и 3 на чл. 19 от ДОПК, е до размера на извършените плащания от третото лице, съответно до размера на намалението на имуществото. Законодателят изрично посочва в ДОПК, че се касае за отговорност на трето лице, която по своя характер е обвързана и акцесорна спрямо главното задължение за публични вземания на юридическо лице, които не могат и не са погасени по надлежния ред. Възникването и установяването на главното публично задължение на юридическото лице, се явява преюдициално за производството по чл.19 от ДОПК и ангажиране на отговорността на ФЛ и то само при установяване на предпоставките по двете визирани в закона хипотези на чл.19, ал.2 от ДОПК. В процесния случай, както в административното, така и в съдебното производство, от страна на административния орган, с оглед доказателствената тежест, която носи в процеса-да установи законосъобразността на оспорения акт, не са ангажирани и представени никакви доказателства, от които да бъде установена обезпечителна нужда по отношение на физическото трето лице-жалбоподател, в провежданото

спрямо него ревизионно производство, във връзка с наличието на кумулативните предпоставки за ангажиране на отговорността му по чл.19 от ДОПК. В оспореното Решение № ПО-6 от 20.01.2022г. изд. от Директора на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалбата на М. В. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №210022-023-0003367/06.12.2021 г., издадено от Р. М. – публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., бланкетно са посочени правни норми, като мотиви, за налагане на обезпечителни мерки и липсата за основания за тяхната отмяна, без да са събирани доказателства и да е извършен анализ на такива, относно специфичните предпоставки за възникване на обезпечителна нужда по отношение на трето физическо лице, в ревизионното производство по реда на чл. 19 от ДОПК. Оспореният акт е необоснован, немотивиран и постановен в противоречие на принципа за правна сигурност и предвидимост в административното производство и в частност на данъчния процес, което го прави незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че оспореното решение на териториалния директор на ТД – С. на НАП не съобразено с приложимото материално право и като необосновано е постановено в противоречие с целта на закона и принципите на АПК, поради което и жалбата като основателна следва да бъде уважена. Съдебно-деловодни разноски не се претендират, поради което и не се присъждат.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. К. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], блок 162, вх. Е, ет. 9, офис 106, Решение № ПО-6 от 20.01.2022г. изд. от Директора на ТД на НАП С. и

Вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №210022-023-0003367/06.12.2021г., издадено от Р. М. – публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., с продължен срок на действие-до приключване на ревизионното производство с издаване на ревизионен акт или акт за прекратяване на производството, с Определение № 2814 от 06.04.2022г., постановено по адм. д. № 3164/2022 по описа на АССГ, като незаконосъобразно.

Р. е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

СЪДИЯ